

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **B. D.**
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem,
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno,
proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-53294-4/SO-2022 ze dne 6. 4. 2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. MV-53294-4/SO-2022 ze dne 6. 4. 2022 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Marka Sedláka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V souzené věci se soud zabýval jedinou otázkou: zda správní orgán při zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců musí zkoumat, zda je cizinec v době

rozhodování správního orgánu žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, či postačuje, že cizinec žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dříve a již není nutné zkoumat, zda řízení o mezinárodní ochraně stále probíhá.

II. Řízení před správními orgány

2. Žalobce podal dne 15. 7. 2020 žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo vnitra žádost zamítlo a žalobci stanovilo lhůtu k vycestování z území České republiky. Na základě následného odvolání žalobce žalovaná rozhodnutí ministerstva zrušila a řízení o žádosti zastavila, neboť žalobce podal dne 31. 8. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany podle zvláštního právního předpisu, což je podle žalované důvod pro zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců.

III. Řízení před soudem

3. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou. V ní namítl, že žalovaná nezkoumala, zda řízení ve věci mezinárodní ochrany ke dni rozhodování o zastavení řízení trvá a zda se tedy na něj stále vztahuje výluka podle § 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. To je však nezbytná podmínka pro zastavení řízení podle výše zmíněného ustanovení. Pokud bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany ukončeno, cizinec se vrací zpět do režimu zákona o pobytu cizinců a řízení o jeho žádosti může pokračovat. Napadené rozhodnutí tak bylo nepřezkoumatelné a nezákonné.
4. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v době, kdy probíhalo řízení podle zákona o pobytu cizinců. Důvodem zastavení řízení je skutečnost, že se zákon o pobytu cizinců nevztahuje na cizince, který je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. Veškeré úkony, které by správní orgány následně v řízení učinily, by byly neplatné. Skončení řízení ve věci mezinárodní ochrany na této věci nic neměnilo. Žalovaná na závěr poznamenala, že řízení ve věci mezinárodní ochrany dosud neskončilo, neboť proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, byla podána kasační stížnost.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba je důvodná. Důvodem zastavení řízení podle zákona o pobytu cizinců je skutečnost, že jeho účastník je aktuálně v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Pakliže v tomto postavení již není a nespadá do režimu zákona o azylu, pokračování řízení podle zákona o pobytu cizinců nic nebrání. Není tedy důvod toto řízení zastavovat.
6. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce podal v roce 2020 žádost o povolení k přechodnému pobytu, o které se vedlo řízení podle zákona o pobytu cizinců. Před skončením tohoto řízení podal v roce 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany (řízení vedené u Ministerstva vnitra pod sp. zn. OAM-746/ZA-ZA11-HA08-2021). Sporné je to, zda žalovaná mohla řízení podle zákona o pobytu cizinců zastavit, aniž by se zabývala tím, zda řízení ve věci mezinárodní ochrany ke dni jejího rozhodování stále probíhá.
7. Podle § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců se usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany podle zvláštního právního předpisu. Toto ustanovení je nutné vykládat v kontextu § 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle kterého se tento zákon nevztahuje na cizince, který je žadatelem o udělení

mezinárodní ochrany, cizincem, který je strpěn na území, azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Azs 4/2021-26 ze dne 10. 11. 2022, odst. 15). Kdo všechno spadá pod definici žadatele o udělení mezinárodní ochrany a je tedy vyňat z osobní působnosti zákona o pobytu cizinců, vyplývá z § 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu (srov. přiměřeně rozsudek NSS č. j. 2 Ans 7/2005-61 ze dne 15. 9. 2006).

8. Smyslem zákonné výluky určitých osob z aplikace zákona o pobytu cizinců je toliko zabránění smísení dvou různých režimů pobytu na území České republiky. Z žádného ustanovení nelze dovodit, že poté, co cizinec přestane být žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, měly by být považovány za nepřípustné či věcně neprojednatelné všechny jeho dříve podané žádosti podle zákona o pobytu cizinců, o kterých nebylo dosud rozhodnuto (srov. cit. rozsudek NSS č. j. 8 Azs 4/2021-26, odst. 16).
9. K zastavení řízení tedy nestačilo, že žalovaná z Cizineckého informačního systému zjistila, že žalobce dříve podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Měla zároveň ověřit, zda toto řízení stále probíhá. Touto otázkou se však žalovaná vůbec nezabývala.
10. Žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 31. 8. 2021, což vyplývá z výpisu z Cizineckého informačního systému ze dne 21. 3. 2022, který je součástí správního spisu. Z tohoto výpisu je dále zřejmé, že ministerstvo mezinárodní ochranu žalobci neudělilo. Proti zamítavému rozhodnutí ministerstva podal žalobce ke zdejšímu soudu žalobu, která je vedena pod sp. zn. 60 Az 59/2021. Zároveň navrhl i přiznání odkladného účinku žalobě. Rozhodnutí soudu o odkladném účinku bylo ve věci podstatné ke zjištění toho, kdy žalobci přestalo svědčit postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany.
11. Soud ze spisu sp. zn. 60 Az 59/2021 ověřil, že usnesením č. j. 60 Az 59/2021-22 ze dne 21. 12. 2021 nebyl přiznán odkladný účinek žalobě. Postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany tak měl žalobce po dobu soudního řízení o žalobě jen do právní moci usnesení o nepřiznání odkladného účinku [§ 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu]. Žalobci tudíž již dne 23. 12. 2021 postavení žadatele nesvědčilo. Argumentaci žalované, že z důvodu podání kasační stížnosti nebylo řízení ve věci mezinárodní ochrany dosud skončeno, nelze přisvědčit. Žalovaná zřejmě opomněla znění § 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu, ve kterém je uvedena výjimka, která se vztahuje na věc žalobce. Žaloba ve věci mezinárodní ochrany neměla ze zákona odkladný účinek. Žalobce tak přestal být žadatelem o udělení mezinárodní ochrany ve chvíli, kdy zdejší soud nepřiznal odkladný účinek žalobě. To, že žalobě odkladný účinek nebyl přiznán, přitom vyplývá i z výpisu z Cizineckého informačního systému, který je založen ve správním spisu. Žalované tedy tato informace byla známa.
12. Řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo ke dni rozhodování žalované, tj. 6. 4. 2022, již ukončeno, žalobce nebyl žadatelem o udělení mezinárodní ochrany a nespadal do osobní působnosti zákona o azylu. Žalovaná tak řízení zastavila z důvodu, který v té době již odpadl. Žalovaná proto nemohla řízení o žádosti žalobce podle § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zastavit, ale měla jeho odvolání projednat věcně.
13. Tím soud nevyklučuje, že v době rozhodování žalované mohlo probíhat jiné řízení žalobce ve věci mezinárodní ochrany. To ovšem nevyplývá ze spisu a ani žalovaná se o takovou skutečnost argumentačně neopírala. Za toho stavu není důvod pochybovat o tom, že ke dni rozhodování žalované dopadal na žalobce opět již zákon o pobytu cizinců, nikoliv zákon o azylu.

V. Závěr

14. Žalovaná posoudila rozhodnou právní otázku nesprávně. Nezabývala se tím, zda žalobci v době rozhodování o zastavení řízení svědčilo postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Žalobci toto postavení ke dni rozhodování o zastavení řízení již nesvědčilo a zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců tak nebylo možné. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
15. V dalším řízení žalovaná rozhodne o odvolání žalobce věcně, ledaže shledá nějaký aktuální důvod, pro který v odvolacím řízení není možné pokračovat. Bude přitom vázána právním názorem soudu, že výluka v § 169r odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců dopadá jen na ty cizince, kteří jsou aktuálně žadateli o udělení mezinárodní ochrany (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
16. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Náhrada nákladů řízení se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu, odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba jako podání ve věci samé) a paušální náhradu nákladů po 300 Kč za každý z výše uvedených úkonů právní služby. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a částka náhrady se proto zvyšuje o částku 1 428 Kč odpovídající dani v sazbě 21 %. Celkově tedy náhrada nákladů řízení dosahuje výše 11 228 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna uhradit k rukám advokáta Mgr. Marka Sedláka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
17. Ve výroku II tohoto rozsudku je náhrada nákladů řízení vázána na právní moc „tohoto usnesení“. To odpovídá formulaci rozhodnutí, jak je soud vyhlásil. Písemné vyhotovení rozhodnutí se musí s vyhlášeným rozhodnutím shodovat, proto soud tuto formulaci ponechal (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Azs 201/2018-35 ze dne 21. 10. 2019). Výrok o nákladech řízení má ostatně povahu usnesení, byť byl pojat do rozsudku (srov. např. usnesení NS sp. zn. 31 Cdo 2805/2011 ze dne 13. 6. 2012). Za toho stavu soud neshledal, že by byl důvod výrok II opravovat pro zjevnou chybu v psaní.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. dubna 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu